

Vântul aducător de moarte

Nicu Hăloiu

Vântul aducător de moarte

...

Prin veacul nostru prins între crepusculi

Adie-un vânt aducător de moarte,

Că-i vremea măscăricilor minuscule

Ce grija lumii au ajuns să poarte!

...

Sunt putred de bogați și-n lume dirijori,

Că-n ape tulburi au pescuit de mult,

Se împopoțonează să pară sclipitori

Și stau ascunși, în cerul lor ocult!

...

Dânșii poartă șorțuri peste pantaloni,

Se grupează în ierarhii ciudate,

Și din umbra lumii, acești fanfaroni

Stârnesc un vânt aducător de moarte!

...

Prin dânșii urcă-n lume președinți sau regi,

Se mișcă omenirea numai prin voia lor,

Dânșii-s păpușarii mai presus de legi,

Vegheați de ochiul magic atoatevăzător!

...

Ca lumea să își piardă valorile morale,

Din umbră împing lumea spre imoralitate,

Astfel, prin veacul nostru cuprins de depravare,

Adie-un vânt aducător de moarte!

...

E-o boală-n om se pare, din naștere,

Decât toți ceilalți, să pară mai aparte,

Cu cât e mai mărunț, cu-atât să pară mare,

Atins de vântul aducător de moarte!